

Dosarul nr. 1ra-2198/21
1-20079809-01-1ra-08122021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Vuico Angela* în numele inculpatului Bulumez Andrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Bulumez Andrian xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenii de examinare:

prima instanță: 17.07.2020 – 29.12.2020;
instanța de apel: 21.01.2021- 08.09.2021;
instanța de recurs: 08.12.2021 – 23.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 decembrie 2020, *Bulumez Andrian* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **1 (un) an**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Bulumez Andrian a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de **1 (un) an**.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Bulumez Andrian, la 16 septembrie 2019, cunoscând cu certitudine că nu posedă permis de conducere, după ce a consumat băuturi alcoolice, a urcat la volanul automobilului de model "xxxxxx", cu n/î xxxxxx, deplasându-se pe bd. xxxxxx, mun. Chișinău, manifestând imprudență la trafic a tamponat automobilul de model "xxxxxx", număr de înmatriculare CPK 569, care era parcat. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate acesta a fost supus testării alcooltestului de model "Drager", fiind stabilită concentrația vaporilor de alcool etilic în aerul expirat de 1,28 mg/l, ceea ce conform art. 134¹² alin. (3) Cod Penal, se consideră stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin acțiunile sale intenționate, Bulumez Andrian cunoscând cu certitudine prevederile legale, a acționat contrar pct. 14 lit. a) din

Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că: *”Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, precum și contrar prevederilor art. 10 alin. (2) lit. a) al actului normativ citat, care prescrie că: ”persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și la cererea lucrătorilor de poliție este obligat să înmâneze pentru control permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus”.*

Astfel, acțiunile lui Bulumez Andrian au fost încadrate juridic în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, după semnele calificative – *”conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără a deține permis de conducere”.*

2.1. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 septembrie 2020, inculpatul Bulumez Andrian a fost anunțat în căutare, fiind pornit dosar de căutare nr.2020480271, cauza fiind examinată în lipsa acestuia.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, *Mahu Ina*, a declarat apel, prin care a solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Bulumez Andrian să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că prima instanță la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul penal. Inculpatul a creat impedimente la buna desfășurare a procesului penal, prin eschivare cu rea intenție, cauza penală fiind examinată în lipsa acestuia. În cadrul examinării procesului penal au fost dispuse mai multe aduceri silite în privința inculpatului de la adrese diferite, însă în rezultatul executării acestora, au fost prezentate rapoarte și explicații, prin care instanța a fost înștiințată despre faptul că inculpatul nu se află la adresele indicate de el, respectiv dînsul nu poate fi găsit.

În asemenea circumstanțe, este dificil a fi executată obligația dispusă de instanță în privința lui Bulumez Andrian în temeiul art. 90 Cod penal, de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent (organul de probațiune) și prezentarea regulată la organul de executare a sentinței, dacă inculpatul nici nu cunoaște despre existența acestei sentințe, fiind anunțat în căutare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în partea individualizării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Bulumez Andrian, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **6** (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, dând probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, precum și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Bulumez Andrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, inculpatul atât în prima instanță, cât și în instanța de apel nu s-a prezentat, iar ca urmare prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 septembrie 2020, inculpatul Bulumez Andrian a fost anunțat în căutare, fiind pornit dosar de căutare nr. 2020480271.

Potrivit Raportului OS al SP 6 al IP Ciocana și adevărului eliberate de comuna Micăuți - la ordonanța de aducere silită a procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, se atestă că Bulumez Andrian are viza de domiciliu în s. Micăuți, r. Strășeni, însă de o perioadă îndelungată nu se află pe teritoriul localității și nu se cunoaște locul aflării lui. Mai mult ca atât, acuzatorul de stat în instanța de apel a prezentat extrasul din Sistemul de căutare "Acces Web", prin care s-a confirmat faptul că, în privința inculpatului Bulumez Andrian este activ dosarul de căutare. La fel, a fost verificată și adresa din în or. Vadul lui Vodă, la ÎP "Ghiocel", unde s-a constatat că nu locuiește nimeni.

Ținând cont de cele constatate, instanța de apel a conchis că Bulumez Andrian a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal și se sustrage de la judecată, și conducând-se de prevederile art.321 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, a dispus examinarea apelului în lipsa inculpatului, nefiindu-i încălcat în acest sens dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Referitor la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea parțială a sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, precum și reieșind din gravitatea faptei infracționale săvârșite de către inculpatul Bulumez Andrian.

Prin urmare, instanța de apel la capitolul individualizării pedepsei, a ținut cont de prevederile art. art.7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a notat că infracțiunea săvârșită de inculpat, conform art.16 alin.(2) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, în privința inculpatului nu s-au stabilit circumstanțe agravante, iar în calitate de circumstanță atenuantă a reținut săvârșirea pentru prima

dată a unei infracțiuni ușoare, inculpatul nu are antecedente penale, nu este angajat în câmpul muncii și are la întreținere doi copii minori.

De asemenea, instanța de apel a reținut că inculpatul a creat impedimente la buna desfășurare a procesului penal, prin eschivare cu rea intenție de la prezentare în fața instanței, cazul fiind examinat în lipsa sa. Preliminar, în cadrul examinării procesului penal au fost dispuse mai multe aduceri silite în privința inculpatului de la adrese diferite, însă în rezultatul executării acestora, au fost prezentate rapoarte și explicații, prin care instanța a fost înștiințată despre faptul că acesta nu se află la adresele indicate de inculpat.

Respectiv, instanța de apel, a reținut ca fiind întemeiate argumentele invocate de apelant și a constatat că, concluzia instanței de fond precum că corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a pedepsei, a fost una pripită, neîntemeiată, urmând a fi exclusă.

Așadar, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, instanța de apel a considerat că acestuia urmează a fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea instituției suspendării condiționate.

5. Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Vuico Angela* în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar, prin care fără a invoca unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului declarat, avocatul a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel este prea aspră. Menționând că, inculpatul de la începutul urmăririi penale și până la finisarea urmăririi penale a participat activ la stabilirea adevărului, a recunoscut vinovăția, s-a căit de cele comise, are la întreținere doi copii minori, anterior nu a fost judecat.

Consideră că, faptul neprezentării acestuia în instanța de judecată nu este un motiv de a-i aplica pedeapsa cea mai aspră. În instanța de judecată nu au fost prezentate probe că au fost întreprinse careva măsuri de căutare a inculpatului.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, *procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.*

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în*

drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se constată că partea apărării nu invocă nici un temei de drept, însă critică modul în care instanța de apel a dispus stabilirea și executarea pedepsei, solicitând o pedeapsă mai blândă, astfel se întrevede temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 pct.10) Cod de procedură penală, care prevede că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În opinia recurentului instanța de apel greșit a admis apelul procurorului și a casat sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei penale, dispunând excluderea prevederilor art.90 Cod penal, considerând decizia recurată ca neîntemeiată și ilegală, pledând în continuare pentru menținerea soluției primei instanțe.

Cu referire la aceste argumente ale apărării Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a admite apelul procurorului și de a casa sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului Bulumez Andrian, deoarece aceasta neîntemeiat a conchis că scopul pedepsei penale poate fi realizat în cazul dedus judecătii și fără privarea de libertate a inculpatului.

Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru

săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că Bulumez Andrian a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, care potrivit art.16 alin.(2)Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

Deși la prima vedere gravitatea infracțiunii și termenul de pedeapsă stabilit de prima instanță, ar constitui motiv de aplicare și a prevederilor art.90 Cod penal, Colegiul penal susține soluția instanței de apel, potrivit căreia la dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, pe lângă motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, instanța de apel desfășurând clar din care considerente a concluzionat că nu este rațională aplicarea art. 90 Cod penal.

Totodată urmează de menționat, că suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Drept urmare, se atestă că instanța de apel întemeiat a reținut, că inculpatul Bulumez Andrian prin neprezentarea sa atât în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, cât și în instanța de apel a manifestat pe de o parte lipsă de respect față de instanța de judecată, pe de altă parte a demonstrat că nu a conștientizat pericolul faptei săvârșite și anume cea de a conduce un mijloc de transport în stare de ebrietate alcoolică și fără a deține un permis de conducere, adică fără a avea abilități în conducerea unui automobil.

Mai mult ca atât, instanța de apel corect a reținut, că ultimul a săvârșit o infracțiune cu intenție, care atentează la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier și a societății.

În asemenea situație, instanța de apel corect a subliniat că pentru a atinge scopul Legii penale de restabilire a echității sociale, urmează a se interveni prompt, cu aplicarea unor pedepse reale cu executare, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane să-și facă concluziile de rigoare, că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, inclusiv și închisoarea pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute argumentele apărării prin care se invocă anumite circumstanțe, care în opinia sa pot fi catalogate ca atenuante, și care ar servi temei pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la

art.75 alin.(1) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin izolarea inculpatului de societate.

Cât privesc argumentele avocatului precum că, neprezentarea inculpatului în instanța de judecată nu este un motiv de a-i aplica pedeapsa cea mai aspră, deoarece de la începutul urmăririi penale și până la finisarea urmăririi penale a participat activ la stabilirea adevărului, a recunoscut vinovăția și s-a căit de cele comise, Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat, dat fiind faptul că conform materialelor cauzei penale s-a stabilit contrariul și anume, Bulumez Andrian atât la OUP /f.d.67-68, 81-82/, cât și în instanțele de judecată nu s-a prezentat din care motiv a fost anunțată investigație de căutare/f.d.116-136, 187-193/, fapt ce denotă atitudinea acestuia, lipsa de respect față de Organele de drept, și respectiv îl caracterizează ca personalitate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.7, 61, 75-78 Cod penal.

În acest context, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele Legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul *Vuico Angela* în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Vuico Angela* în numele inculpatului Bulumez Andrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Bulumez Andrian** xxxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 aprilie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena